

Pasul credinței

Iulian Ghica

Umblarea cu Domnul este o aventură a credinței. Așa arată și ultimii ani din viața lui Sergiu... frământări, decizii, întrebări, sușuri și coborâșuri, labirinturi întunecate și pajiști minunate. Dificultatea de a găsi un loc de muncă stabil, gândul plecării în străinătate, apoi întrebarea: Suceava sau Iași?, apoi un timp la Suceava, apoi din nou la Iași... nu a fost deloc ușor. În tot acest labirint, Sergiu a ales trăirea prin credință. Nu a căutat izbăvirea, ci a căutat pe Domnul. Nu a căutat un confort în sine, ci a căutat voia Celui de sus cu viața sa. A pus mai presus de siguranța materială creșterea spirituală. Într-un cuvânt, a căutat mai întâi Împărăția, alegând nebunia de a crede că celelalte i se vor da pe deasupra. Pentru mulți, desigur, a luat decizii de neînțeles... dar oare trăirea prin credință nu are tocmai caracteristica de fi șocantă, aparent absurdă...? Căci, altfel, unde ar mai fi credința, și cum s-ar mai deosebi ea de calea umblării prin vedere a celor care se îngrijorează pentru pâine, ca neamurile care nu-L cunosc pe Dătătorul pâinii? În labirintul ultimilor ani, Simona desigur a apărut ca o frumoasă Lumină, ca o mângâiere minunată, ca un dar din partea Celui care încurajează pe cel ce își pune încrederea în El. Desigur, ne putem întreba dacă întâlnirea cu Simona ar mai fi avut loc dacă Sergiu ar fi ales calea umblării prin vedere? Dacă Sergiu ar fi făcut alte alegeri în ultimii ani, unde ar fi fost el acum și cum și-ar fi petrecut această frumoasă săptămână de august? Ne întrebăm dacă cele mai frumoase daruri din viață sunt un dat al predestinării sau sunt un dar nemeritat primit însă în urma manifestării credinței celui în cauză? E mai ușor să pui întrebările, dar e evident mai greu să dai un răspuns la ele. Dar poate răspunsul nici nu trebuie dat, poate trebuie să-l descopere

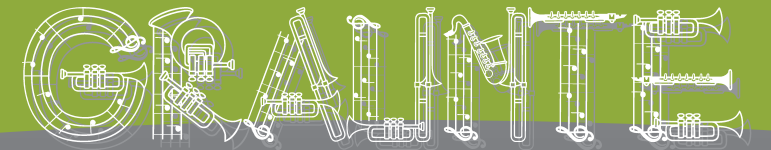
fiecare în parte. Ca un apropiat al lui Sergiu în ultimii ani, vă pot spune că Sergiu ar fi putut fi acum în altă parte și să-și fi petrecut cu totul altfel această săptămână de august, și că există alegeri care ne pot modela destinul în mod fundamental. Dar de ce să vă povestesc eu? Mai bine întrebați-l pe el.

Dragă Sergiu, îți urez să nu uiți că cel ce alege nebunia trăirii prin credință nu va fi dat niciodată de rușine. Lupta credinței continuă. Provocările vor urma. Tentația vizibilului, a unei izbăviri facile, a confortului iluzoriu dat de alianțele străine, vor bate mereu la ușa inimii tale. Dar, atunci când vor bate, adu-ți aminte de această săptămână.

Dragă Simona, mă bucur că poți fi alături de Sergiu în umblarea sa de sub soare. Să veghezi necurmat asupra inimii sale, ca Domnul să fie singura sa desfătare și singura sa cetate de scăpare. Fie ca împreună să vă puteți arunca cu și mai multă încredere în brațele Celui care privește pe tot pământul pentru a căuta, găsi și apoi sprijini pe cei a căror inimă este în întregime a Sa.

Ediție specială de nuntă

Împărăția cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care l-a luat un om și l-a semănat în țarina sa. Grăuntele acesta, într-adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele, dar, după ce a crescut, este mai mare decât zarzavaturile și se face un copac, așa că păsările cerului vin și își fac cuiburi în ramurile lui.
[Matei 13.31,32]

Sergiu & Simona
4 August 2012

Echipa de redacție

Redactori:

Mihai Ghiurțu,
Dana Lungu,
Oana Bilan,
Irina Beschieriu,
Ioana Boancă,

Silvia Cojocariu,
Mariana Pricope,
Ada Dumitriu,
Patricia Krișan,
Emil Juverdeanu,
Costel Cozorici,
Ștefan Mihai

Tehnoredactare:

Daniel Boșincianu,
Silviu Bulgariu,
Bogdan Boșincianu

Secretar de redacție:

Dana Bulgariu

Echipa de serviciu:

Mariana Pricope – responsabil de număr
Bogdan Boșincianu – tehnoredactor
Ada Dumitriu – corector
Mihai Ghiurțu – revizor

grauntedemustar@yahoo.com

File de poveste

În loc de „A fost o dată ca niciodată ...”, vă pot povesti ce am auzit despre vechii greci. Aceștia spuneau că la început bărbatul și femeia formau o singură sferă. Zeii, temându-se că o asemenea perfecțiune a formei ar putea să le ia locul, au despicat toate sferile în două și le-au aruncat pe Pământ. De atunci, fiecare jumătate își caută celalaltă jumătate.

Simona și Sergiu - 4 august 2012

A început în tabăra de ucenicie de la Salciua – Cluj, în 2010. Pentru mine, Simona a fost de la început deosebită, ușurința cu care ne-am apropiat, modestia și pasiunea pentru Domnul în special, m-au fermecat. Când am aflat framântarea ei împletită cu căutarea voii Lui în a ști în ce oraș să opteze pentru rezidențiat, m-am rugat fierbinte să aleagă Iașul... A ales bine? Da, doar pentru că putea fi parte a bisericii și tot ar fi fost un lucru minunat! Simona este o prietenă deosebită și seriozitatea ei în a face lucrurile cât mai bine cu puțință sunt valori de mare clasă. Însă, pasiunea pentru Domnul a făcut-o să nu stea deoparte. Încă de la sosirea ei, a căutat un loc unde să se integreze, să slujească, întâi în grupul de casă, apoi în grupul de rugăciune. E mereu dispusă să învețe ceva, atentă la cei din jur, mai bine zis, plină de grijă – multe sufletele a mângâiat și atins cu blândețea inimii ei. Cum a reușit sa-i fie plăcută lui Sergiu, nu e greu de înțeles! Dar Sergiu, e o altă poveste, plină de cântec și bună dispoziție! El este un dar prețios, doi în unul, prin modul cum reușește să fie serios și plăcut totodată! Tot în tabără l-am descoperit pe Sergiu și nu e puțin lucru să vezi un baiat cu căutări profunde, doritor de

În loc de „Așa s-au cunoscut Sergiu și Simona”, vă citez din Sfânta Carte, Biblia: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el”. În contextul bucuriei dragilor noștri miri, consider că acest aspect al întregirii se împlinește astăzi pentru amândoi. Simona și Sergiu, bucuria de azi să vă fie început pentru belșugul bucuriei de peste ani, încununată de roade sfinte! Dragostea de Domnul, de Cuvântul Lui și de oameni să fie flacăra caminului vostru, pentru lauda Lui și bucuria noastră! Sfera iubirii voastre să fie asemeni lui Hristos, care împreună cu Tatăl și Duhul Sfânt alcătuiesc un întreg.

Cu drag,

Ioan Chirilă (the nash)

comuniunea cu prieteni pasionați de Dumnezeu. Pană în tabără, alături de Simona, Sergiu și Iulian, am avut cel mai deosebit traseu: glume de bun simț, discuții profunde, răsese din belșug, mulțumire pentru frumusețea creației, povestiri de larg interes... Însă așa poți empatiza mai mult cu cei de lângă tine, poți „cunoaște” puțin din ce este în inima lor. Pasiunea pentru pescuit... așa da preocupare! Chiar dacă nu reușeau să prindă pește, nu renunțau – Sergiu fiind foarte optimist. Îl admir pe Sergiu pentru că este mulțumitor, știe să prețuiască și se implică profund. Când vorbești cu el este focalizat pe discuție, iar toate acestea denotă grija pentru oameni, izvorâtă din iubirea de Dumnezeu. Îl apreciez pentru alegerile inimii lui, disponibilitatea în a învăța și asculta de frați – sunt har bogat și inspirație pentru noi toți. De mâna Lui, dragii mei Simona și Sergiu, să vă țineți în tot timpul, iubirea pentru El să fie resursa iubirii dintre voi, de dragul Lui să vă dați ca jertfe vii în slujirea unuia altuia și tuturor celor cu care se va intersecta viața voastră, pentru cucerirea întregii lumi! Binecuvântarea fie în casa voastră!

Cu aleasă prețuire, nășica Liliana

Darul prieteniei...

Prietenia, ca și dragostea, este o realitate pe care Dumnezeu a lăsat-o omului, să se bucure din plin de ea, să se umple cu ea, să crească prin ea, să se vindece cu ea și mai ales să o ofere celor din jur, așa cum Isus ne-a oferit-o nouă. Sigur, se tot spune că nu poți fi prieten cu toată lumea, dar nu pentru a face loc dușmăniilor, ci pentru a te focaliza cu atenție și dăruire asupra unui grup mai restrâns. Și, odată ce ți-ai găsit prietenii adevărați, nu mai ai niciun motiv să te simți inutil, singur, părăsit sau trist, pentru că, prin ei, Dumnezeu ți-a oferit o ocazie de a crește, de a iubi, de a fi iubit și de a nu te abate de la calea spre Cer.

Am ales să încep acest articol scriind câteva rânduri despre prietenia adevărată pentru că trebuie să vorbim despre Sergiu și implicit, despre Simona, prin care am primit, încă primim și cu siguranță vom primi și în continuare, binecuvântarea de a trăi realitatea prieteniei adevărate.

S-au împlinit 7 ani de zile de când noi doi l-am cunoscut pentru prima dată pe Sergiu, student pe vremea aceea în anul 3 de facultate. Era un tânăr violoncelist cu mult bun simț, conștiincios și locuia într-un apartament maaaare, în care stătea singur. Având același profesor de violoncel, Emerich și Sergiu au fost împinși spre o soclaizare care să depășească limitele superficialității până când au aflat unul despre celălalt că împărtășesc amândoi aceeași credință în Isus cel înviat. Au urmat apoi ore, zile, nopți de discuții despre muzică, viață, credință (acestea erau cele mai aprinse, deoarece Emerich era Penticostal convins, iar Sergiu era „Neemist”) și cu cât timpul trecea, cu atât discuțiile căpătau nuanțe tot mai profunde și mai personale.

Fără să realizeze, Emerich și Sergiu au devenit încetul cu încetul, unul pentru celălalt, un prieten adevărat pe care

Emma, în numele întregii familii Ghercă Emerich

să te poți baza când îți lipsește ceva, pe care să îl poți suna când tocmai ai aflat că tatăl tău a decedat, pe care să îl iei cu tine când trebuie să îi cumperi inel de logodnă viitoarei tale soții, pe care să îl inviți la nuntă când nu mai încapi de bucurie, pe care să ți-l dorești aproape când nu mai știi încotro s-o apuci, pe care să-l inviți la masă chiar dacă nu ai decât niște cartofi prăjiți cu pâine, de la care îți dorești să primești un sfat și o părere sinceră cu privire la alegerile tale, la care să poți poposi și în nopțile acelea în care sufletul ți-e chinuit cu tot felul de gânduri și ispite, pe care te poți baza că îți va înțelege căderile și nu te va condamna, de la care poți cere susținere în rugăciunile cele mai intime și mai fierbinți, alături de care să savurezi acei pepeni dulci “cu tot cu sâmburi”, alături de care să poți săpa cât mai adânc asupra unui text din Biblie, pe care îl poți mostra știind că îți va înțelege intenția de a repara lucrurile și de la care poți primi o mustrare știind că scopul este vindecarea..

Unde mă aflu în toată această poveste de prietenie? Lângă Emerich, uneori încurajând toate aceste frumuseți, alteori (pe vremea când eram prieteni), din inconștiență, încercând să le împiedic dar ÎNTOTDEAUNA mulțumind Domnului că Emerich se bucură de un așa prieten. Și o alta poziție pe care am adoptat-o (mai ales după ce ne-am căsătorit) a fost aceea de a mijloci în fața lui Sergiu (care venea întotdeauna singur la noi) și a Cerului întreg pentru o Eva.

Minunea mult așteptată a sosit... o vedem cu toții, o cunoaștem și o iubim tare mult. E Simona noastră dragă, veselă, deșteaptă, înțeleaptă, credincioasă, grijulie și frumoaasă. A apărut printre noi așa cum numai Domnul știe să trimită daruri, ca prin somn, și a devenit o prezență de dorit în casa noastră. Întâlnirile cu Sergiu dezvoltă acum o dublă prietenie pentru care îmi ridic de fiecare dată ochii spre Cer și spun un mare și sincer: MULȚUMESC!

Povestea lui Harap Alb și a Fetei Împăratului Roșu

Maria Radu

Luminilor...

Acum, la sfârșitul unei povești și începutul alteia, îți mulțumim, Harap Alb, pentru prietenie, onestitate, căldură, veselie, ospitalitate, modestie, curaj, pentru că ne-ai găzduit, ne-ai făcut să zămbim, pentru că te-ai întors în Iași, pentru că ai prețuit lucrurile cu adevărat importante... Domnul să împlinească în viața ta și a alesei tale gândul Lui de pace. «Și-au trăit fericiți până la adânci bătrâneți».

Toți cei care au făcut parte din unicul, originalul și irepetabilul vechi grup Emanuel știu câte ceva despre Harap Alb și prietenii săi. Pentru mine, figura lui Harap Alb este strâns legată de o anume atmosferă magică de căldură și prietenie care stăpânea serile săptămânale de grup, precum și serile cvasiconstante de clătite, mim, filme, sau pur și simplu de stat de vorbă ca între prieteni, seri care cel mai adesea se derulau în «castelul» lui Sergiu de pe Splai Bahlui. Nu degeaba Emerich și Emma i-au și acordat o diplomă specială cum că ar fi «cea mai bună gazdă». Lucrurile stăteau cam așa: domnul Costel și doamna Doina ne vegheau la grup săptămână de săptămână în «căsuța cu povești» cum îi placea Emmei să spună, însă noi ne întâlneam cu toții aproape seară de seară la Sergiu care ne primea cu bucurie, clădind astfel o anumită calitate și naturalețe a relațiilor care se apropiau de o fraternitate, de un spirit de familie, de o unitate, pe care nu o mai experimentasem până atunci. Să fi fost acel farmec al zorilor mei spirituali, să fi fost entuziasmul de început de drum... nu știu; însă ceea ce știu cu siguranță este faptul că m-am simțit acasă în familia Emmanuel. Au fost momente de neuitat pe care le-am parcurs împreună. Îmi amintesc și acum celebra introducere la discursul lui Sergiu de la petrecerea surpriză de ziua lui din Valea Lupului: «Bey... Trompetelor...» Și imaginea celor 20 de viteji și viteze J îngrămădiți în micuța bucătărie a castelului... și ziua lui Buzz petrecută în Sage... și florile de pe mașina mea... și basketul... și învățatul mersului pe bicicletă... și Revelionul timpuriu sărbătorit în cinstea Deborei acum 3 ani... și multe, multe alte peripeții nemăiauzite... Și iată că a venit și momentul când Harap Alb a cerut mâna Fetei Împăratului Roșu, o domniță minunată, așa cum se și cuvenea să fie... Și într-adevăr, a fost un moment demn de o poveste cu prinți și prințese, pentru că atunci când domnița a spus «Da», a izbucnit lumina în Orașul

Nu găsesc cuvintele potrivite ca să îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru acest dar minunat, și totodată o binecuvântare din partea Lui, ca să ajung această zi și să îl văd pe Sergiu mire. Sunt convinsă că și tatăl lui se uită și se bucură din

Când dragostea se împlinește

Cu greu îmi găsesc cuvintele pentru a exprima ce simt în acest moment. Sunt atât de fericită pentru Sergiu și Simona că au ocazia să facă publică dragostea ce și-o poartă unul celuilalt, că pot să devina una în Hristos și în dragostea Lui.

Din dragoste pentru voi...

Simona este prima noastră fiică din cele patru, ea este o fire ageră și scilipitoare și găsește rezolvare în tot ceea ce face. Ca părinți ai Simonei, am învățat-o de când era mică frica de Dumnezeu. Chiar de când s-a născut am avut parte numai de clipe de bucurie și fericire din partea ei. Acum, în pragul căsătoriei cu Sergiu, noi le dorim ca Domnul să îi păzească, să-i călăuzească și să îi însoțească în drumul pe care îl încep împreună. Ne rugăm ca ea să fie o soție și o mamă model ca Rahela, chiar și în clipele grele ce vor veni, pentru că stim că alături de Domnul noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.

Dragostea și bunătatea să vă însoțească mereu. Domnul să vă binecuvinteze.

Zi de sărbătoare

ceruri pentru el.

La fel mă bucur și de Simona, care de azi îmi devine fiică. Le doresc la amândoi deopotrivă a Domnului binecuvântare, bucurie, fericire și sănătate. Îmi doresc să reușesc să le fiu întotdeauna aproape și de ajutor, dar niciodată în calea fericirii lor. Dumnezeu să îmi ajute!

Viața e și frumoasă, și grea, dar importantă e atitudinea cu care abordăm aceste situații.

Eu le doresc și mă rog fierbinte ca Dumnezeu să fie întotdeauna între ei și cu ei. Numai așa vor putea răzbi!

Cu drag,

Salomica Antonescu

Lavinia Matei

Vă urez ca Domnul să vă dăruiască tot ce are El mai bun și mai frumos. Domnul să vă binecuvinteze și să vă păzească în drumul ce l-ați ales alături de El.

Constantin și Ana Matei

Dragii mei, Sim și Serj,

Cu mare nerăbdare am așteptat nunta voastră. Mă bucur enorm pentru ziua pe care Domnul a ales-o pentru voi să vă uniți în El. Îmi place așa de mult inspirația Lui Dumnezeu: El știe atât de frumos sa pună alături doi oameni diferiți, un bărbat și o femeie. Sim și Sergiu, îmi doresc ca Domnul să vă țină mereu

Poate ieși ceva bun din Suceava?

Dacă v-ați întrebat vreodată dacă poate ieși ceva bun din Suceava, dați-mi voie să spun că da. Îmi este greu să îmi adun toate gândurile cu privire la fratele meu, și să le aștern pe foaie, în așa fel încât să înțelegeți cât de mult mă bucur că Dumnezeu a rânduit o zi ca azi pentru el. Fratele meu este prietenul meu de încredere, care nu îmi spune ce să aleg, dar reușește să-mi pună întrebările potrivite pentru a ajunge la răspunsul pe care îl caut. Nu știu când a crescut așa mult în Domnul, știu doar că datorită acestei creșteri frumoase mi-a lansat o provocare de neegalat: Să-l cunosc mai mult pe Domnul. Se poate ceva mai bun de atât? Ultimele zile, petrecând timp cu cei doi fericiți pentru pregătirea sărbătorii, îl tot tachinam pe Sergiu și îl tot întrebam ce a făcut de Dumnezeu i-a adus în viață o fată așa deosebită. Cu adevărat, Simona este deosebită, și când îi văd împreună nu pot decât să mă gândesc că se potrivesc atât de bine! Numai Dumnezeu poartă „vina” pentru

Once upon a time she was Matei,

Nu știu cum aş putea să încep sau să termin o poveste în care mi-ar place să rămân un veșnic privitor, să vorbesc despre minuni? despre revelații? despre lecții de viață predate... toate acestea le regăsim în acest șir de mărgăritare purtat de Sergiu și Simona împrejurul inimi lor unite. Cel mai mult îmi place la această poveste că are o ancoră adânc înfiptă în credința în Dumnezeu, o credință clădită de fiecare prin încercările și revelațiile personale, care aduse împreună crează o nouă dimensiune a veșniciei, o nouă fântână de har din care, sincer, doresc să beau cât mai mult. Vorbesc ca unul gelos, pentru că sunt, pentru că această clipă a căsătoriei se trăiește o dată în viață, dar se savurează o veșnicie din rădăcina amintirii ei, da.... eu acum savurez amintirea, pe când Sergiu și Simona trăiesc clipa. Sunt multe de admirat și invidiat la cei doi, vorbesc de o invidie sfântă, și dacă ar trebui să fiu nevoit să spun doar câte un lucru despre fiecare mi-ar fi greu, dacă nu

Ramona Matei

aproape de El, să vă lăsați călăuziți de El, să căutați întotdeauna să creșteți în dragostea voastră, descoperind mereu ceva nou în voi, lăsându-vă inspirați de imaginația, înțelepciunea și priceperea Creatorului Dragostei. Domnul să vă binecuvânteze.

Sorina Antonese

fericirea mirilor. Doamne, Dumnezeul meu, Îți mulțumesc pentru că Tu ești motivul care i-a adus împreună pe Sergiu și Simona. Îți mulțumesc că Tu ai potrivit așa bine caracterele și personalitățile lor, încât să devină Una în Tine. Îți mulțumesc că Tu nu întârzii niciodată în împlinirea promisiunilor Tale. Îți mulțumesc că Tu “risipești” din belșug binecuvântări peste cei doi. Simona, Bun venit în familie!, și mulțumim că datorită ție e așa mare bucurie în casa noastră. Mulțumesc că îl iubești așa frumos pe fratele meu. Sergiu, mă bucur atât de mult pentru tine și mă rog ca Domnul să țină această dragoste a voastră aprinsă mulți ani. Când va tremura, mă rog ca El să vă readucă la dragostea dintâi și să o luați în fiecare zi de la capăt. Hristos în voi, cum Tatăl era în Hristos, pentru ca să fiți una în chip desăvârșit. Vă iubesc mult!

Andrei Muscă

imposibil, dar totuși voi încerca. Sergiu este unul din acei oameni care rabdă, nu, nu mă înțelegeți greșit, nu este vorba de a o răbda pe Simona, ci de a răbda să o aștepte pe Simona în toți acești ani, să o aștepte în această frumoasă biserică, iar acum alergarea acestei așteptări a luat sfârșit...a meritat? (întrebându-l Sergiu)...cu ochii în lacrimi va raspunde: Da!!! Pentru că mai presus de dragostea pe care o simte pentru Simona, Sergiu a gustat din dragostea Lui Dumnezeu sădită în răbdare și credință.

Continuare în pagina 7 [...]

Copilul de ieri, prințesa de azi

Iosif Almășan

Bună, sunt Iosif Almășan și vreau să vă împărtășesc câteva gânduri despre Simona. Eu sunt una dintre persoanele care a văzut-o pe Simona crescând, și spun aceasta deoarece o cunosc încă din primul ei an de viață. (Desigur, este un privilegiu pentru mine că pot afirma acest lucru!) Încă de când încerca să facă primii pași, "promitea" mult, și știu aceasta deoarece o țineam de mână pentru a reuși în această "mare încercare". În felul ei de a pași, puteai citi hotărârea de a fi biruitoare în tot ce-i va scoate viața în cale. Apoi au urmat anii de școală, când ambiția ei de a fi "prima" s-a confirmat prin notele maxime pe care le lua, aducând astfel bucurii atât părinților, cât și nouă, Bisericii Creștine După Evanghelie din orașul Tg.Neamț. Mie mi-a făcut o plăcere deosebită să o pot învăța să cânte la chitară, și cred că își aduce și ea aminte de primele lecții pe care le-a luat, și de prima ei chitară numită "Homira". Era o plăcere deosebită să o ai ca "elevă" pe Simona, care învăța totul cu o ușurință demnă de invidiat. Atenția și interesul pe care le arăta față de muzică, făceau din ea cursanta pe care și-ar fi dorit-o orice mentor, iar modestia și buna-creștere de care dădea dovadă o înnobilau făcând-o plăcută tuturor. Anii pe care i-a petrecut la Tg. Neamț au fost o binecuvântare pentru biserica locală, la fel și pentru

construiască o casuță modestă, dar îndeajuns de încăpătoare pentru iubirea lor formând un puzzle complet. Sergiu mai avea nevoie de o singură piesă, Simona la fel. Puzzle-ul a fost completat, de aceea ne bucurăm la această minunată nuntă.

mine. Nu pot să nu îmi aduc aminte de repetițiile tinerilor, în care ea aducea un plus de echilibru, de ieșirile în aer liber când ne adunam cu toții în centrul orașului și cântam la chitară. Hmm...chiar încep să devin melancolic...aceasta înseamnă că ar trebui să închei ! Oricum, chiar dacă aş continua, nu pot spune despre Simona decât cuvinte de laudă. Bravo Simona! Dumnezeu a făcut din tine o persoană binecuvântată și, mai presus de toate, ești FIICA LUI și sunt sigur că și El se laudă cu tine, nu numai eu!

Zâmbetul inimii

Anca & Ady Trandafir

De când i-am văzut împreună am știut că zâmbetul atât de larg nu se datorează faptului că au mâncat un prânz bogat, au dormit mai mult sau au primit un bonus la salariu, nici pe departe! Zâmbetul lărgit aproape la maximum este datorită iubirii. Fiecărui om îi trebuie un ajutor potrivit care să-l echilibreze, Sergiu și Simona se află într-un echilibru perfect, echilibru pe care mulți îl caută în lucruri deșarte. Cei doi au aflat secretul pentru o viață presărată cu flori în care cele mai aprige dorințe și cele mai nebunești speranțe se îndeplinesc: iubirea pe care și-o poartă unul celuilalt. Molipsiți-i și pe cei din jurul vostru! Ne bucurăm că ați ales calea iubirii alături de Domnul. Sperăm ca acele râsete colorate să nu se stingă niciodată, pentru că mai vrem să venim la concertul fericirii voastre care răsună peste mări și țări. Dumnezeu din ceruri vă zâmbește. O singură calitate a voastră a ocupat atâtea rânduri. Oare de câte file am avea nevoie să vă descriem numeroasele calități pe care le aveți? Oh! Ce best-seller nemaipomenit!

Prințul și prințesa

Am onoarea să vă împărtășesc pe scurt câte ceva despre protagoniștii noștri, eu fiind persoana "din umbră" a întregii călătorii a celor doi!

Ce credeți că a fost la început în inima ei până să facă pasul de a merge mână în mână cu Sergiu? Rațiune sau Simțire?

Credeți-mă, nu mi-a fost dat să văd niciodată cu atât de multă claritate ca acum, în acest context, ce înseamnă să te lași purtat de brațul Lui!

Simona, are o inimă caldă, cu o inocență pură, te înseninează prin prezența ei și mai mult ca orice, ceea ce m-a frapat a fost să descopăr pe parcurs, cât de mult se roagă pentru cei din jurul ei, am văzut cât de mult mijlocea la Domnul pentru mine. Nu pot citi mințile oamenilor, deci nu spun că am auzit-o rugându-se de prea multe ori cu voce tare, personal pentru mine, deoarece se ruga în tăcere, dar recunosc că am tras cu ochiul în caietul cu motive de rugăciune ...ce credeți că am căutat cu sufletul la gură printre multele nume care erau așternute în carnețelul ei...clar, numele meu!...Nu am putut crede că omul acesta se roagă atât de mult pt mine, și motivele care erau trecute acolo "observate" de ea. Cu lacrimi în ochi citeam și vedeam cum numele meu zăcea așternut și pe data cutare și cutare,...și m-am întrebat din nou:"Doamne, ce sunt eu să merit asemenea inimă de om care în permanență mijlocește pentru mine?!!!"

Sunt conștientă că nu e la întâmplare faptul că am răspuns în mai puțin de un minut la mail-ul dnei Liliana Chirilă, spunând de o fată care va veni în Iași și caută cazare. Eu nelocuind niciodată cu persoane străine până la vârsta de 25 ani și din fire fiind mai sfioasă am acționat pe negândite, am spus eu atunci, dar acțiunea mea era deja gândită de Domnul.

Rămâi așa scumpă Sy, cu râvnă după adâncirea cunoașterii în El, cu dragostea de El și cu dorința

molipsitoare de a semăna tot mai mult cu Domnul tău! Dragii mei, sunt multe de spus, dar suntem convinși că Dumnezeu și-a gravat numele Lui pe inima ei!

Cât despre "PRINȚ" (așa era trecut în telefonul ei și așa îl întâmpina mereu "PRINȚUL MEU" mmm...n-o să vă vină să credeți ce urmează să spun, deoarece nici eu nu am crezut vreodată că în planul Lui, pe lângă această iubire sfântă între aceștia doi, există și ceva special pentru mine...fraților...am un FRATE...ceea ce mi-am dorit enorm de mult și nu am avut până acum, se pare că El a vrut abia acum să gust din sentimentul acesta. Și am profitat din plin, credeți-ma! M-am bucurat, m-am supărat, am plâns, am râs, ne-am ciondănit, ne-am împăcat și culmea, n-a picat testul sub nicio formă! În afara faptului că este cu adevărat o bincuvântare pentru mica prințesă, țin să menționez unele dintre punctele lui forte...grija pe care o poartă celui de lângă el, atenția pe care o acordă, slujirea față de oameni!! Chiar și acum când nu este cu picioarele pe pământ, chiar și când inima și mintea lui sunt focalizate pe o dragoste atât de frumoasă, am văzut cum își făcea timp pentru cei din jur și cum căuta să aibă un echilibru în toate! Este cu adevărat o trăsătură din caracterul Domnului!

Sunt ferm convinsă că L-au ținut pe Domnul de mână pe tot parcursul întregii călătorii, nu a fost totul roz, au mai apărut și nori asupra lor, dar Domnul cu puterea Lui a suflat și a făcut loc razelor de soare.

De aceea, pentru că aveți preț în ochii mei, pentru că sunteți prețuiți și vă iubesc, doresc ca brațul Lui să vă înconjoare mereu, mâna voastră să se întâlnească mereu cu mâna Lui...și să fiți perfect conștienți că atunci când vedeți doar un singur rând de urme pe nisip, EL vă poartă pe brațe. DUMNZEU CEL SFÂNT, ORICE DRUM SĂ VĂ NETEZEASCĂ ȘI PE ARIPI DE ÎNGERI SĂ VĂ POARTE!

Cu multă dragoste, "omul din umbră" L.O.

Pentru Sergiu și Simona

Toată lumea încearcă să aștearnă pe hârtie și să adune într-un „bucet” de cuvinte toate urările de bine pentru voi ca familie și dacă ar putea să vă sigileze astfel încât tot ce e rău în lume să nu vă atingă, ar face-o fără să clipească.

Vreau și eu să mă alătur urărilor de bine, de binecuvântare și de zidire și să vă spun că viața de familie e grea, dar nespun de frumoasă. Când deveniți familie înțelegeți ce vrea să spună apostolul Pavel prin dragostea ce o poartă Hristos față de Biserica Lui sfântă și fără prihană. Înțelegeți prin unirea voastră de ce vrea cu atâta ardoare Biserica Lui să fie fără zbârcitură și să lepede păcatul. Înțelegeți plinătatea dragostei Lui pentru fiecare suflet în parte și dăruirea Jertfei Lui.

În unitatea căsătoriei ai libertate, ai lege și ai împlinire. Veți cunoaște cum să vă construiți încrederea unul în celălalt, cum să folosiți cuvinte de încurajare și de descurajare, cum să vă ridicați atunci când e greu sub povară. Vor fi momente când nu veți ști ce să vă spuneți sau ce să hotărâți, dar mai presus de toate veți învăța să stați față în față în rugăciune și să construiți un scut din Cuvântul și prezența Lui pentru familia voastră, și așa cum spune și Eclesiastul „mai bine doi decât unul singur..”, căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul”.

Fiți binecuvântați împreună și fie ca El să traiască în voi, prin voi și toată Slava să fie a Lui.

Multumesc Domnului că sunteți parte din

Când dragostea acoperă totul

Simona, este una dintre cele mai încântătoare prezențe din biserica, este o persoană pe care o prețuiesc pentru că m-a înconjurat cu dragostea ei, o prezență discretă care îmi bucură inima de fiecare când o văd. Iar faptul că facem parte din aceeași biserică de casă a fost o mare binecuvântare din partea Domnului,

această familie, atât familia trupească, cât și din familia Bisericii Neemia.

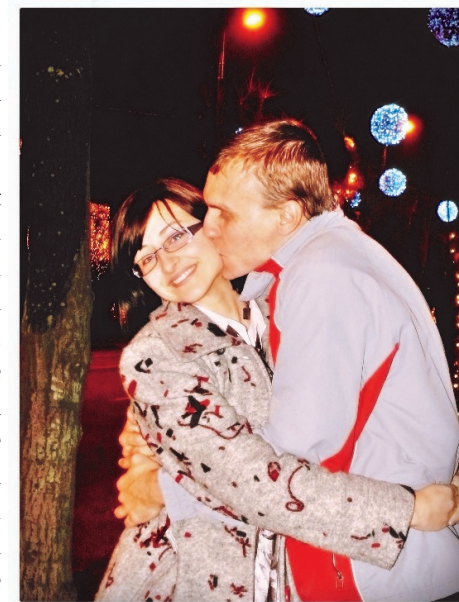
Sergiu, ai crescut frumos spiritual și se vede cum crești în continuare. Să te călăuzească Domnul și să te păzească, să cauți înțelepciunea care vine de la El și să te adâncești în El tot mai mult ca să o ajuți și pe Simona să devină a c e a s o ț i e

deosebită care poate deveni ea. Dumnezeu nu Se uită niciodată la ceea ce am fost sau ceea ce suntem, ci mereu se uită la ceea ce putem deveni în El.

Îmi doresc să vă faceți adăpost în Domnul și să vă construiți casa pe Stâncă.

Fiți binecuvântați!

**Cu drag, David și Simona Croitoru
(împreună cu Maia,Erika și Ema)**

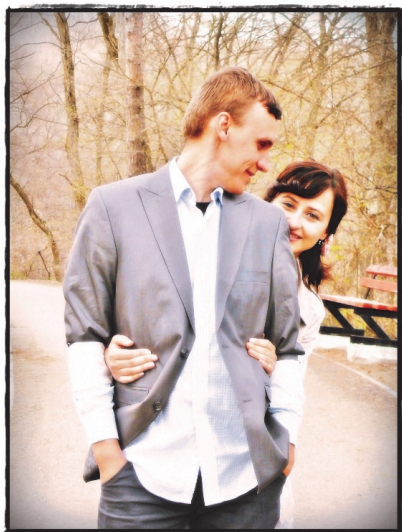

pentru ca mi-ai fost sprijin de foarte multe ori. Mulțumesc pentru acest lucru, scumpa mea Simona! Sergiu, ma bucur foarte mult ca Domnul a ales să fac parte din biserica de casă condusă de tine, căci reușești de fiecare dată să mă provoci la schimbare, să mă provoci la a aprofunda relația cu cei apropiați și la a căuta echilibrul în toate lucrurile.

Povestea voastră de dragoste este una deosebit de frumoasă tocmai pentru că Domnul a fost o prezență constantă, care a împlinit chiar și lucrurile care păreau prea frumoase să fie adevărate. Cu adevărat, Domnul răsplătește inimile vostre credincioase și pline de dragoste pentru viață.

Acum, în acest moment deosebit pentru voi, vreau să vă urez să nu pierdeți această dragoste din inimile voastre, ci în fiecare zi să o creșteți tot mai mult, pentru ca apoi să devină adăpost pentru inimile secate de iubire!

Cu prețuire, Mariana Pricope

Picată în poveste

Anuța Boghean

Actul I

Am avut ocazia excepțională și cu totul rarisimă să fac parte din misterul începuturilor pentru dragii noștri sărbătoriți.

În urmă cu aproximativ un an coboram câțiva de pe un munte,

bucuroși de ceea ce am văzut, într-o atmosferă de părtășie sfântă, iar Sergiu zâmbea romantic pe sub mustață, fapt pe care l-am catalogat ca pe o eroare de interpretare.

Apoi trebuia să rămână doar el cu Simo pe mașină la întoarcerea din tabără și am fost rugată să fiu și eu, căci era în pericol „Dacă mă mănâncă Simo?”. Pe drum, spectacol și distracție la cote înalte, pe lângă iscusite depășiri și accelerații care m-au pregătit pentru a trece oricând pe lumea cealaltă! Era bine dispus și a făcut atmosferă. Mark Stirling, care conducea calm, aproape ca un englez deși este scoțian, ne-a transmis „Nu am nimic de demonstrat cu viteza, sunt înșurat!”. La un moment dat, cred ca am făcut o greșală față de Sergiu și, ca să-mi spăl obrazul, l-am caracterizat laudativ cu ceea ce cunoșteam despre el din anii când am făcut parte din aceeași Biserică de casă, Emanuel. Am numit esența caracterului pe care l-am văzut manifestându-se constant în el și a negociat puțin cu mine, s-a mai coborât de pe pedestalul pe care îl așezasem, timp în care Simo nu spunea nimic, deși, recunosc, speram să fie atentă.

La domiciliu i-am adus pentru o ciorbă despre care am crezut fals că există în frigiderul nostru, motiv de angoasă și remușcări pentru mine, pentru că puneam capac unui șir de gafe rușinoase de tot felul. Dar ei m-au iertat, ba chiar pe Sergiu, distrat, l-am auzit vorbind la telefon, retras în altă cameră, lucru care mi s-a părut ciudat.

A doua zi, dis de dimineață, printr-un complex de împrejurări, Domnul mi-a mângâiat nespuse de mult inima apăsată dăruindu-mi o călătorie spre serviciu, de o oră, cu...nimeni alta decât....Simo!

Menționez că tabăra a fost prima mea ocazie să o cunosc, să împărtășim aceeași cameră, să îmi vărs lacrimi pe umărul ei, să primesc încurajări, să fiu vindecată, să facem multe împreună. Mi-a devenit repede o prietenă dragă și tare dor mi-a fost de atunci de ea. Din discuțiile noastre de taină subiectul dragostei și fericirii ei cu Domnul m-a făcut geloasă, prin felul ei de a fi mi-a ridicat provocări. La rândul meu, ca să-i fiu cumva de folos, i-am demonstrat cu Geneza și Eclesiastul că un soț nu are cum să o îndepărteze de Creator, să-i umbrească dragostea pentru El, cum se temea, ci, din contră, în doi, cunoașterea și iubirea Sa, se amplifică. Eram în acea dimineață, pe maxi taxi, cerul coborâse peste sufletul meu prin prezența ei, dar Domnul mai avea de oferit! Simo mi-a dat vestea! Sergiu era autorul trandafirilor misterioși ascunși peste tot pentru ea, asta complota la telefon cu complicități săi la noi în apartament, de asta nimic nu l-a putut supăra sau tulbura, el punea la cale lucruri mari! Și... ceea ce s-a dovedit a-l caracteriza, atât de elogios enunțat de mine pe drum, era chiar rugăciunea ascunsă a Simonei înaintea Domnului pentru un posibil soț.

Nimic nu am știut, am picat și eu în poveste, hodoronc-tronc, m-am bucurat de ceea ce mi s-a făcut cunoscut ca pentru mine însămi și de atunci mă hrănesc cu semnele dragostei lor într-o frumoasă creștere.

Îl laud pe Scumpul nostru Tată pentru iubirea Sa pentru noi, pentru Fiul Său Isus Hristos care a plătit ca noi să fim fericiți și să intrăm în calitate de Mireasă în familia Trinității.

Continuare în pagina 7 [...]

Picată în poveste

[...] Continuare din pagina 6

Actul II (după petrecerea „burlăcițelor”)

Ascultând povestea Simonei, grija lui Dumnezeu pentru viața ei, nenumăratele minuni și revelații, măreția adevăratei Povești de dragoste, în care „rolul” meu era supradimensionat în mintea mea, mi-am amintit de Iov după ce Dumnezeu i s-a arătat, aducându-l la tăcere și sfințire: „Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut. De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă.

De la nivelul zero, admirându-L pe Mărețul Mântuitor și felul în care iubește El, vă doresc din toată inima călătorie frumoasă împreună cu El, până la capăt!

Primul trandafir...

Zi ploioasă de iulie 2011....un trandafir ascuns în geanta Simonei...o inimă strânsă de emoții...

În acea perioadă făceam practică cu Simona la medicină internă și mergeam împreună la spital, dar în acea dimineață Simona trebuia să fie la raportul de gardă, numai bine să pot vorbi cu una din colege să ascundă trandafirul în geanta Simonei.

Ziua parcă trecuse mai repede ca de obicei...innăbușeală...multă treabă...pacienți nemulțumiți...Trandafirul venise în momentul potrivit...Simona nu știa de unde e...cine l-a pus acolo...credea că i se face o farsă, că poate s-a greșit geanta. M-a pus și pe mine

Anuța Boghean

Ammy Clim

să controlez să văd dacă nu cumva am și eu unul. Ce spera Simona însă, era să nu fie de la un baiat..:) Atunci cand a aflat Sergiu de reacția Simonei, se simțea de parcă “îi căzuse cerul în cap”

După o lună, Simona a primit același fel de trandafir, numai că de data asta l-a primit direct din mâna lui Sergiu, fără intermediar..:D

Acum, după aproape un an, tot ce pot să vă doresc este să aveți o călătorie frumoasă, presărată cu petale de trandafiri și multe binecuvântări cerești din partea Celui ce va fi mereu alături de voi.

Cu multă prețuire și dragoste pentru liderii mei dragi

Once upon a time she was Matei,

[...] Continuare din pagina 4

Andrei Muscă

Simona, este cu mică deturnare a inimii ei, astfel încât acum pot să adevărat ajutorul spun că, once upon a time she was Matei, dar acum potrivit pentru Sergiu, este cu mult mai mult, este Antonesc care împreună cu este acea persoană care Sergiu ținesc să fie o familie cu ecou în veșnicie. investește în oameni și Dragilor, mă bucur că am avut onoarea să particip la relații de dragul bucuria voastră, dar mă bucur și mai mult ca m-ați Mântuitorului și care învățat atât pe mine, cât și pe Carmen, atâtea lucruri are o dragoste atât de frumoase. Așadar, nu-mi mai rămâne decât să vă urez mare pentru Dumnezeu să fiți tot mai mult o lumină, și de acum celebrul încât, doar Sergiu prin îndemn: Simona lasă-l pe Sergiu la fotbal!!!! farmecul lui a reușit o

